28 травня в музеї Юліуша Словацького відкрито виставку мистецького гурту «Гладущик». Виставка називається «Кременець – місто «Короля Духа» і присвячена Дню міста.

Окрім членів гурту на відкритті були присутні і інші колеги по пензлю – Тарас Лобар, Василь Матвійчук, Василь Горбачов, Аркадій Стадницький, Олександр Крутевич. Привітати митців із черговим творчим здобутком прийшли директор Кременецького ДІАЗу Вадим Микулич, журналіст Борис Федишен, науковий співробітник Почаївського музею Володимир Бондарчук, представники преси, друзі та рідні. Директор музею Тамара Сеніна не шкодувала теплих слів, характеризуючи творчий почерк кожного із представників «Кременецького Парнасу». Урочистість, що пройшла у теплій, камерній атмосфері, переросла у жваву мистецьку дискусію.

{joomplucat:248 limit=29|columns=3}

Гурт «Гладущик» - найтриваліший серед творчих об’єднань міста. В наступному році він святкуватиме 25 -річчя свого заснування. Безумовно, нинішня виставка приверне увагу поціновувачів мистецтва. Адже кожен із членів гурту випрацював свій оригінальний «почерк», безпомилково впізнаваний. Кожен має багато своїх сталих прихильників, адже твори «Гладущиків» розлетілись по всьому світу, поповнивши музейні фонди і приватні колекції.

Роботи голови гурту Володимира Стецюка, у яких домінують кольори осені та меду – як

гарна музика чи витончена поезія, в яких відчувається спокій, умиротворення та ледь-вловимий сум. Засновник та перший голова «Гладущиків» Ніл Зварунчик - митець багатогранний: прекрасний колорист- живописець, різьбяр, автор художніх виробів з глини. Його роботи завжди викликали щире захоплення багатьох суворих дипломованих художніх критиків. На своєму творчому шляху Ніл Григорович пробував себе у найрізноманітніших техніках. Цей раз він презентував серію графіки. У ній – зріле філософське осмислення буття, місця українського етносу в системі духовної культури. Тішить око динамічний, сповнений весняного сонця, лету хмар і буяння садів живопис Олександра Пташкіна. Жанна Тріщук, що майже 10 років тому яскравою пташкою «увірвалася» в чоловічий гурт, цього разу здивувала своїх фанатів, відійшовши від стилю свого покійного батька та вчителя Богдана Романюка. Художниця спробувала себе у жанрі наївного мистецтва, створивши радісні, позитивні композиції сповнені українського колориту. Тут же, на виставці, знаходяться і роботи її батька, відомого кременецького художника. На жаль, на виставці не представлена творчість Валентина Величка, який, що правда, нещодавно демонстрував у музеї свій персональний доробок. Забракло і праць ще одного члена гурту - скульптора Прохорова. Всього у виставковій залі музею експонується 30 робіт. Виставка одразу привернула увагу численних відвідувачів, зокрема із Польщі, які подовгу затримуються у захваті перед роботами наших митців.

Старший науковий працівник музею– Олена Гаськевич